

عنوان مقاله:

خاستگاه شناسی متمهیدیان در ادعای مهدویت بررسی موردی سید محمد نوربخش

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه امامیه، دوره 1، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سید قاسم صفری - دانشجوی کارشناسی ارشد عرفان و تصوف دانشگاه ادیان و مذاهب

حامد قرائتی - دانشجوی دکتری شیعه شناسی دانشگاه ادیان و مذاهب

خلاصه مقاله:

ظهور و بروز طیف های گسترده و متنوع با اندیشه های متقابل در حوزه مدعیان مهدویت، آموزه مهدویت و مهدی باوری را، که عامل انسجام بخش ملل و فرق اسلامی و حتی سایر ادیان الهی انگاشته می شد، به صورت نوعی مسئله و آسیب دینی و مذهبی در آورده است؛ چه اینکه فقدان مفهوم شناسی دقیق مهدویت در عرصه های اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، اخلاقی، عرفانی و کلامی، و همچنین تفکیک نکردن در معانی لغوی و اصطلاحی مهدویت و تعیین مصادیق هر کدام، باعث شده است هر تلاش اصلاحی، هرچند در قالب جنبش های ضد استعماری و استقلال طلبانه، نیز در زمره نهضت های مهدوی و رهبران چنین جریان هایی به عنوان مدعیان مهدویت شناخته شوند. این تحقیق با تکیه بر منابع کتاب خانه ای و با رویکرد توصیفی-تحلیلی در صدد پاسخ گویی به این پرسش است که خاستگاه و عامل اصلی در دعاوی و حرکت سید محمد نوربخش کدام یک از بسترها و محرک های اندیشه ای و اجتماعی بوده است. در این مقال، پس از تحقیق، بررسی و برشمردن خاستگاه های وی در ادعای مهدویت روشن شد که ادعای مهدویت وی بیش از آنکه منشا کلامی یا حدیثی داشته باشد منشا و رویکرد صوفیانه، عرفانی، خانوادگی و اجتماعی داشته است.

کلمات کلیدی:

سید محمد نوربخش، نوربخشیه، خاستگاه اجتماعی، مهدویت لغوی، عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1272097>

